

CREDINȚĂ

PUBLICAȚIA PAROHIEI SFÂNTUL IOAN-BOTEZĂTORUL DIN GENEVA
ȘI A PAROHIEI TUTUROR SFINȚILOR ROMÂNI DIN LAUSANNE
SFINTELE PAȘTI 2021 - ANUL XXVII – NR. 1 /57 (format redus)

LA MORT ET LA RESURRECTION DU CHRIST – L’HYMNE DE L’AMOUR DE DIEU POUR L’HOMME

† *Le Métropolitte Joseph*
Lettre pastorale – Pâques-2020

Révérands Pères, Révérendes Sœurs,
Frères et sœurs bien-aimés,
Le Christ est ressuscité !

La grande et singulière fête de la Résurrection de Jésus Christ notre Seigneur et Dieu, la Fête de toutes les fêtes, nous fait exulter de joie et d’allégresse. Par la Résurrection, le sens de notre vie à tous a changé. Même si nous traversons des temps très éprouvants, en raison de la pandémie, nous nous retrouvons aujourd’hui inondés de l’amour vivant de Celui qui a tout laissé pour nous guérir de la mort. Et en cela le Seigneur a accompli la volonté du Père céleste, comme Il nous le révèle dans l’Évangile de Saint Jean.

Avant de se laisser entre les mains de ceux qui Lui feront souffrir la Passion, les crachats, les soufflets, la flagellation, les insultes, les moqueries, la Croix et la mort, le Seigneur apprend à ses Disciples comment vivre. Or le lien de cette unité entre Lui et eux, Il le révèle être comme entre Lui et le Père céleste. Ce lien c’est l’amour ! À aucun moment le Seigneur n’a parlé de l’amour autant qu’Il en a parlé à ses Disciples dans les derniers moments de sa vie qu’Il passa avec eux.

Je vous donne un commandement nouveau : aimez-vous les uns les autres. Comme Je vous ai aimés, vous aussi aimez-vous les uns les autres. À ceci tous vous reconnaîtront pour mes disciples : à cet amour que vous aurez les uns pour les autres. (Jn 13, 34-35)

Voilà que le Seigneur laisse un signe clair de cette unité entre les Disciples et Dieu – entre eux-mêmes et Lui et entre Lui et le Père : l’amour. Il ne leur dit pas de

PERIOADA PASCALĂ – UN TIMP DE BUCURIE ȘI DE LUMINĂ !

Dragii mei,
Hristos a înviat !

O dată cu sărbătorile Sfințelor Paști Biserica inaugurează o perioadă a anului liturgic amprentată de **bucuria și lumina Învierii Domnului**. Este o perioadă de cincizeci de zile, numită ”a pentecostarului” (de la ”pentekoste”=a cincizecia zi) în care omul și creația înconjurătoare înfloresc, în armonie cu climatul exterior, într-o multitudine ”cromatică” de trăire liturgică și spirituală, o perioadă de bucurie, de pace și de lumină.

La dragostea smerită și jertfelnică a lui Dumnezeu pentru noi, manifestată plenar prin jertfa Crucii Sale, răspundem și noi cu tot ceea ce avem mai bun, cu dragostea, bucuria și lumina noastră interioară, pentru că iubirea nu poate avea alt preț decât iubirea.

Această perioadă este marcată de trei praznice mari: **Învierea Domnului, Înălțarea la Cer și Pogorârea Sfântului Duh**.

Trăim în aceste zile bucuria netrecătoare a **Învierii Domnului - Sfințele Paști**, care înseamnă biruința vieții asupra morții.

Hristos - Dumnezeu-Omul - a nimicit moartea și a ieșit din mormânt învingător, ca un *Soare atot-strălucitor al dreptății*, biruitor al răului din lume și din noi. El -”*Cuvântul lui Dumnezeu prin care toate s-au făcut*” (Ioan 1, 3-4) - nu putea fi ținut prizonier în întunericul unui mormânt.

Prin moartea și învierea Sa, Mântuitorul Hristos a asumat moartea noastră și ne-a garantat învierea, făcându-ne cale liberă la Cer. El ne-a descoperit adevăratul sens al existenței noastre, aici și acum, și ne-a adus adevărata și netrecătoare bucurie a vieții, prin vestea cea bună a Împărăției neînseratei lumini dumnezeiești.

La patruzeci de zile după Înviere Biserica ne cheamă să prăznuim împreună **bucuria și lumina Înălțării Domnului la Cer**.

Acest act nu înseamnă o abandonare a omului sau a umanității de către Hristos, ci apoteoză slujirii Sale pământești.

Prin Înălțarea la Cer Mântuitorul - Cel înviat din morți – urcă de-a dreapta Părintelui ceresc umanitatea noastră îndumnezeită, deoarece continuă să păstreze în Sine - „*neamestecate și*

s'aimer d'un amour quelconque, mais de l'amour dont Moi Je vous ai aimés.

Celui qui a mes commandements et qui les garde, voilà celui qui M'aime; et celui qui M'aime sera aimé de mon Père; Je l'aimerai et Je me ferai connaître à lui!... Si quelqu'un M'aime, il gardera ma parole, et mon Père l'aimera, et Nous ferons chez lui notre demeure. (Jn 14, 21-23)

Dieu met ici une condition primordiale pour venir en nous : Il ne peut pas se montrer à quelqu'un qui ne L'aime pas. Parce qu'on ne peut pas aimer de force : l'amour par obligation n'est pas de l'amour. Or Il ne se contente pas de se montrer à celui qui L'aime, comme nous en assure le Christ, mais à celui-ci se montre aussi le Père. Dieu se fait comprendre et se révèle à celui qui L'aime. Et plus encore : *Nous viendrons et ferons chez lui notre demeure.*

C'est ainsi que par amour Dieu déplace le Ciel pour l'établir en nous. Que pourrions-nous alors faire d'autre qu'aimer, sachant que Dieu transforme en ciel l'âme qui aime ? Pourtant, nous essayons toujours de chercher Dieu quelque part au loin, dans le ciel, dans un lieu précis où nous penserions devoir Le trouver, nous pensons devoir creuser, écarter des montagnes, or ce creusage et ces montagnes à écarter ne se trouvent nulle part ailleurs que dans notre cœur, en nous-même. S'il y a une lutte à mener, c'est la lutte pour aimer le Christ.(...)

Dieu a tant aimé le monde qu'Il a donné son Fils unique-engendré, afin que quiconque croit en Lui ne périsse mais ait la vie éternelle (Jn 3, 16).

Quel type d'amour est-ce là? Quelle infusion d'amour Dieu opère-t-Il dans l'humanité en donnant Son propre Fils? Dieu envoie le Verbe qui révèle Sa volonté, mais à la fin le Christ-Verbe ne dit plus rien. Mais quelle infusion d'amour, quelle injection ou vaccin d'amour Dieu introduit-Il dans notre sang et dans notre chair : le propre Sang et la propre Chair de son Fils, défiés par Son Incarnation et Sa Résurrection. Or si le Père donne pour nous Celui qu'Il aime à tel point de toute éternité et jusque dans les siècles, alors comment nous aime-t-Il?

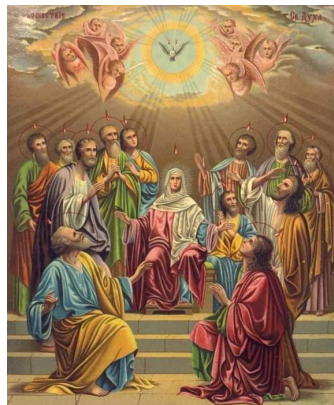
Le Seigneur nous dit : Demeurez en Mon amour. Il nous exhorte ainsi à rester en Lui avec la confiance immuable que Son amour ne nous ment jamais, cet amour que nous retrouvons dans Son sacrifice qui n'est autre que Lui-même.

Il se donne Lui-même !

neschimbate, neîmpărțite și nedespărțite" - cele două firi ale Sale, cea dumnezeiască (primită prin nașterea din Tatăl, mai înainte de toți vecii) și cea omenească (luată prin actul întrupării Sale).

Înălțându-Se la Cer, Domnul se îndepărtează material de privirea pământească a ucenicilor Săi tocmai pentru a le deschide privirea și înțelegerea duhovnicească spre "taina Cerului", acolo unde ne așteaptă pe fiecare, în adevărata Sa lumină și netrecătoarea bucurie a Împărăției lui Dumnezeu.

De acolo El ne trimite pe Sfântul Duh - Mângâietorul - pentru a ne interioriza, a ne conștientiza, a ne încuraja și a ne încorona efortul nostru personal în scopul dobândirii mântuirii sufletelor.

La cincizeci de zile după Înviere Biserica ne cheamă să trăim împreună *bucuria și lumina Duminicii Rusaliilor (Cincizecimea)*

Aceasta este sărbătoarea *Pogorării Duhului Sfânt* în chipul limbilor de foc asupra apostolilor Domnului - stâlpii Bisericii Sale - și prin ei peste toți cei care, prin botezul creștin, devin membrii deplin ai Trupului tainic al lui Hristos - *Biserica*.

Cincizecimea marchează astfel termenul final al iconomiei întrupării Fiului lui Dumnezeu, precum și începutul iconomiei Duhului Sfânt și al istoriei *Bisericii creștine*.

Duhul Sfânt însuflește în Biserică tot ceea ce Cuvântul întrupat a împlinit prin activitatea Sa pământească: învățătura Sa, exemplul Său, minunile Sale și toată opera Lui mântuitoare.

Prin *harul Său*, Duhul este Cel care face posibilă participarea noastră la toate actele mântuirii, în mod real și nu doar memorial.

Apoteoza lucrării Lui în Biserică o găsim în Sfintele Taine, culminând cu sfânta Liturghie. Aici, prin actul sacramental al *epiclezei*, Duhul Sfânt - la invocarea slujitorului - preface darurile de pâine și vin în însuși Trupul și Sângele Mântuitorului, pentru a fi împărțite apoi credincioșilor, ca hrană a vieții celei veșnice.

Deschizându-i ușa inimii, Duhul Sfânt ne pătrunde prin *harul Său* din interior, și astfel ne ordonează viața și ne recentrează în Hristos, ne revigorează virtuțile și ne ajută în procesul introspectiv al despătimirii, printr-o stare duhovnicească de smerenie, de căință, de iertare și de reconciliere cu Dumnezeu și cu semenii.

Astfel, viața lui Dumnezeu va curge din nou prin noi, așa cum a curs inițial prin Adam - primul om - înainte de căderea în păcat.

"*Duhul Sfânt, Domnul de viață făcătorul*" ne inițiază în taina Preasfintei Treimi și chiar ne introduce în intimitatea lui Dumnezeu-Savaot, Cel întreit sfânt.

Ancorată în Sfintele Scripturi, dar și în Sfânta Tradiție apostolică și patristică, credința creștină mărturisește, de fapt, o experiență personală a Duhului Sfânt în inima fiecăruia, prin conștientizarea prezenței lui Hristos - Cel înviat - în viața noastră.

Rolul Sfântului Duh este, așadar, acela de a ne sfinti viața, de a transfigura materia și de a îndumnezeii întreaga Creație.

Je vous ai dit cela pour que ma joie soit en vous et que votre joie soit parfaite. (Jn 15, 10-11)

Rien ne procure autant de joie à l'âme que l'amour. Dieu a laissé l'homme créé à Son image ne pas pouvoir trouver la paix tant qu'il n'a pas trouvé l'amour véritable. Depuis le sein maternel, puis les bras paternels, l'amour est ce qui nous apporte la paix, et c'est alors que nous le cherchons toute notre vie, l'inestimable trésor qu'est l'amour. (...)

Frères et sœurs bien-aimés,

Le Christ notre Seigneur a gardé le silence face à ceux qui Le flagellaient, mais le sang qui jaillit de Ses blessures révèle que s'y trouvait tout l'amour du Ciel. Ce sont ce Corps et ce Sang, divinisés, que nous recevons, et dans lesquels se trouve tout Son amour. Ces saints Dons nous envahissent de l'amour divin.

Voici mon commandement : aimez-vous les uns les autres, comme Je vous ai aimés. Il n'est pas de plus grand amour que de donner sa vie pour ses amis. Vous êtes mes amis si vous faites ce que Je vous commande. Je vous appelle mes amis, car tout ce que J'ai appris de mon Père, Je vous l'ai fait connaître. (Jn 15, 12-15).

Voilà qu'à cette heure de révélation du Christ à ses Disciples, nous apprenons la chose la plus merveilleuse qui soit. La chose la plus saisissante et prodigieuse se trouvant sous le soleil nous est révélée par la Croix : c'est là que le Seigneur nous a montré comme Il nous a aimés.

C'est-à-dire qu'Il nous montre l'Amour, en nous nommant Ses amis ! (...)

Ainsi, ne cessons jamais de Lui dire : *Seigneur, apprend-moi à aimer ! Je ne sais pas aimer, je ne peux pas aimer cette personne, mais Toi Tu peux l'aimer en moi.*

Montrons-lui les limites de notre amour, notre ignorance, et laissons-nous enseigner par Lui, comme les Apôtres, afin de devenir apôtres de Son amour.

Cet Amour est notre joie de vivre aujourd'hui et dans l'éternité, la joie de l'homme qui retrouve l'entier amour de Dieu le Père et du Saint-Esprit, que nous retrouvons à travers le temps dans l'Église qui est l'accomplissement du mystère de l'Amour trinitaire.

Nous chantons, inondés de joie, avec le Dieu glorifié dans la Sainte Trinité, la Mort et la Résurrection de Jésus Christ, cette hymne d'amour de Dieu pour l'homme.

Dăruind vom dobândi bucurie și lumină !

Pentru ca "bucuria noastră să fie deplină" (Ioan. 16, 24) și ca lumina lui Hristos să strălucească în noi nu este de ajuns doar să primim aceste daruri dumnezeiești, ci trebuie să le și transmitem semenilor noștri, în special acelor care au realmente nevoie să se împărtășească de bucuria și lumina lui Hristos, prin dragostea noastră. Darurile divine pe care le primim nu sunt ale noastre (doar ale noastre). Ele nu pot fi proprietatea privată a cuiva. Ne sunt dăruite pentru ca noi să le dăruim mai departe.

Doar "dăruind, le vom dobândi" și pentru noi !

Singura noastră "proprietate privată" este cea spirituală și morală. Aceasta, însă, nu e din lumea aceasta, dar ea este cea care proiectează în noi, în această viață efemeră, tendințele altor proprietăți imaginare, în absența unei conștiințe reale (și a unei cunoașteri) a ceea ce înseamnă scopul nostru ultim pe acest pământ și destinația noastră finală, care este Împărăția cea veșnică a iubirii Preasfintei Treimi.

"Trăim astăzi într-o lume în care individualismul materialist își face simțită tot mai mult prezența, iar oamenii caută mai mult ca oricând bogăția materială trecătoare decât bogăția spirituală a credinței și a generozității sau a dărniceiei.

Totodată, traversăm o perioadă extrem de dificilă privind sănătatea și valoarea vieții, în care o mulțime de oameni sunt încercați de noua epidemie, care s-a extins la nivel global. Această perioadă ne arată cât de fragilă este viața omului pe pământ și, prin urmare, cât de mare nevoie este de a păstra permanent legătura cu Dumnezeu, Izvorul vieții pământești și al vieții veșnice cerești.

De aceea, este necesar să transformăm această perioadă de criză medicală într-o perioadă de întărire în credință prin rugăciune și de sporire a dragostei noastre față de semeni, prin fapte bune.

Să ne luminăm viața prin rugăciune, prin citirea scrierilor sfinte, prin spovedanie și prin împărtășire mai deasă, dar și prin toată fapta cea bună, de ajutorare acelor în nevoie" (pasaj din Mesajul PF.Pr.Patriarh Daniel la Duminica Migranților, 16 aug. 2020).

Fie ca netrecătoarea bucurie a lui Hristos să rămână deplină în noi și neînserata lumină a Învierii Sale să ne însoțească pe tot parcursul vieții, spre slava Preasfintei Treimi și a noastră mântuire. **Hristos a înviat !**

pr. Adrian Diaconu

Dragi lectori,

Acesta este cel de-al doilea număr al publicației Credința care se editează într-un format redus de pagini - din cauza pandemiei.

Primul număr în acest format a fost editat în decembrie 2020, cu prilejul sărbătorilor Crăciunului. Cu îngăduința Dvs. vom continua cele două numere ale publicației noastre (la Paști și la Crăciun) în acest format, până ce vom reveni - cu ajutorul lui Dumnezeu - la normalitate.

În afara acestor două numere ale publicației CREDINȚA (în format redus) vom continua și cele trei Scrisori pastorale anuale, dinaintea Postului Paștelui și al Crăciunului și înainte de Rusalii.

Vă mulțumim pentru înțelegere și - nu în ultimul rând - pentru prețiosul Dvs. sprijin, fără de care nu ne-am descurca! Redacția

Frères et sœurs bien-aimés,

Dans cet amour infini du Fils de Dieu nous nous retrouvons en ce jour où nous célébrons Sa Résurrection d'entre les morts, confiants dans le fait que nous ne sommes pas seuls dans nos souffrances de chaque jour, dans nos peines, dans nos peurs, dans notre vie et dans notre mort, mais que le Seigneur ressuscité est avec nous.

Confinés dans nos maisons, fuyant un funeste virus qui a tué beaucoup de nos prochains à travers le monde, nous avons suivi ou transmis une grande partie des offices du Grand Carême et l'office de la nuit de Pâques sur nos écrans. Nous avons essayé d'être solidaires avec tous ceux qui sont dans la souffrance, surtout par notre prière, dans le secret de nos cœurs, et également dans les offices célébrés (...)

Certaines fidèles n'ont pu être ensemble dans nos églises paroissiales que de loin, à travers les écrans. Mais notre amour pour le Seigneur mort et ressuscité ne fait que grandir, en vivant comme jamais auparavant la soif de la parole de Dieu, le désir de communier au Corps et au Sang du Christ et le manque de nos proches.

Pardonnons-nous les uns les autres de loin, portons-nous les uns les autres dans nos pensées et dans notre amour. Ne cessons pas de prier et de rester unis dans l'amour qui nous lie au Christ ressuscité et au Dieu glorifié dans la Sainte Trinité, source de notre amour et de notre communion dans l'Église, qui est le Corps du Christ. Essayons impétueusement d'apprendre aux petits et aux jeunes, également par nos actes, ce qu'est l'amour du Christ pour nous.

Que le Seigneur nous aide à vivre ces jours de grâce et d'en comprendre d'autant plus que l'Église est un édifice de pierre, mais que ce qui renforce la pierre c'est l'amour du Christ vécu par *les pierres vivantes* (1P 2,5) de l'Église – les fidèles.

L'Église, c'est l'amour du Christ pour nous et le nôtre pour Lui, qui viennent en renforcer les murs, elle qui est encore éprouvée aujourd'hui comme elle le fut d'autres fois dans l'histoire, mais qui est toujours protégée par Celui qui est notre Vie et notre résurrection. L'Église est l'accomplissement du mystère de l'Amour trinitaire sur terre.

Je vous souhaite à tous une lumineuse et sainte fête de la Résurrection !

Le Christ est ressuscité !

† *Le Métropolitain Joseph*

Paris - Pâques 2020

PROGRAMUL SLUJBELOR ÎN SĂPTĂMÂNA PATIMILOR ȘI LA SFINTELE PAȘTI

La biserica din Lausanne :

Luni - 26 apr. la 18h00- Denie (la 17h00 program de spovedanie);
Marti - 27 apr. la 18h00 - Denie (la 17h00 program de spovedanie);
Miercuri - 28 apr. la 18h30 - **Taina Sfântului Maslu, pentru vindecarea bolilor sufletești și trupești** (la 17h00 pr. de spovedanie);
Joi - 29 apr. la 10h00 - **Sfânta Liturghie (a Sf. Vasile cel Mare)**;
la 18h00 - **Denia celor 12 Evanghelii și scoaterea Sfintei Cruci**;
Vineri - 30 apr. la 18h30 **Denia Prohodului Domnului** și ocolirea bisericii cu Sfântul Epitaf (la 17h00 program de spovedanie);
Sâmbătă - 1 mai la 24h00 - Slujba Învierii Domnului urmată de Sfânta Liturghie (slujba se va oficia sus, în Templul Montriond) ;
Duminică - 2 mai, la 16h00 - Slujba vecerniei (a doua Înviere);
Luni - 3 mai la 10h00 - **Sf. Liturghie** (a doua zi a Sfințelor Paști);
Vineri - 7 mai la 10h00 - **Sf. Liturghie (Izvorul Tămăduirii) ;**
Duminică - 9 mai la 10h00 **Sf. Liturghie (Duminica Sf. Ap. Toma).**

După Săptămâna Luminată slujbele duminicale și cele ale praznicelor sau sfinților mari din cursul săptămânii, ca și cele de sâmbătă, vor continua conform programului obișnuit (orele 10h – 12h) până la vacanța de vară, când se va anunța un alt program pentru iulie și august.

La biserica din Geneva (Grand-Lancy) :

Joi - 29 apr. 18h30 **Denia celor 12 Evanghelii și scoaterea Sf. Cruci** (la 17h30 program de spovedanie) ;
Vineri - 30 apr. la 19h00 **Denia Prohodului Domnului**, urmată de ocolirea bisericii cu Sf. Epitaf ; (la 18h00 program de spovedanie) ;
Sâmbătă - 1 mai, la 22h00 Slujba Învierii Domnului (la 21h45 se dă Sfânta Lumină) ;
Duminică - 2 mai, la 10h00 Sfânta Liturghie pentru Sărbătoarea Sfințelor Paști și Slujba vecerniei (a doua Înviere) ;

Slujbele duminicale vor continua, ca de obicei, în fiecare prima și a treia duminică din lună, conform programului obișnuit (orele 10h – 12h) până la vacanța de vară, când se va anunța programul pt. lunile iulie - august.

Slujbă la biserica din Geneva (Gd-Lancy) în prezența Ips. Mitr. Iosif

Vă mulțumim frumos pentru sprijinul acordat Bisericii noastre !

Contul Parohiei din Geneva (Grand-Lancy):

IBAN : CH74 0900 0000 1735 5499 7 / CHF ;

Titular : Eglise Orthodoxe Roumaine, Paroisse St-Jean-Baptiste

Contul de întreținere al Parohiei Lausanne:

IBAN: CH47 8080 8002 3269 5631 4/ CHF; Titular: EORL-VD.

Contul de construcție a noii biserici românești din Lausanne:

IBAN: CH42 8080 8009 8332 0809 0/ CHF; Titular: EORL-VD.

„Bindecuvântează Doamne pe cei ce iubesc podoaba casei Tale!”

pr. Adrian Diaconu

022 700 49 18 ; 021 601 03 30 ; diaconu.adrian@gmail.com